

УДК 338.1:663.5

Бутнік-Сіверський О.Б.

доктор економічних наук, професор,
академік Академії технологічних наук України,
завідувач кафедри економіки, обліку та фінансів,
Інститут післядипломної освіти
Національного університету харчових технологій МОН України

Коткова Н.С.

кандидат економічних наук,
старший науковий співробітник,
старший науковий співробітник відділу економічних досліджень,
Інститут продовольчих ресурсів НААН України

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ СПИРТОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ

У статті розглянуто проблемні питання на шляху проведення процесу реструктуризації спиртової промисловості в Україні. Основні причини занепаду вітчизняної спиртової галузі – тотальна тінізація та цінова неконкурентоспроможність вітчизняного спирту на експортних ринках. Обмеженість внутрішнього ринку харчового спирту висуває на перший план завдання пошуку нових альтернативних можливостей застосування етилового спирту. Необхідна активна позиція кожного виробника щодо підвищення рівня якості менеджменту та маркетингу, розвиток сировинної бази спиртової галузі тощо.

Ключові слова: спиртова промисловість, реструктуризація, державне регулювання, інноваційне середовище, техніко-технологічний парк «Етанол», біоетанол, електронні акцизні марки.

АКТУАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ РЕСТРУКТУРИЗАЦИИ СПИРТОВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ В УКРАИНЕ

Бутник-Сиверский А.Б., Коткова Н.С.

В статье рассмотрены проблемные вопросы на пути проведения процесса реструктуризации спиртовой промышленности в Украине. Основные причины упадка отечественной спиртовой отрасли – тотальная тенизация и ценовая неконкурентоспособность отечественного спирта на экспортных рынках. Ограниченность внутреннего рынка пищевого спирта выдвигает на первый план задачу поиска новых альтернативных возможностей применения этилового спирта. Необходима активная позиция каждого производителя по повышению уровня качества менеджмента и маркетинга, развитие сырьевой базы спиртовой отрасли.

Ключевые слова: спиртовая промышленность, реструктуризация, государственное регулирование, инновационная среда, технико-технологический парк «Этанол», биоэтанол, электронные акцизные марки.

THE ACTUAL ASPECTS OF THE RESTRUCTURING OF THE SPIRIT INDUSTRY IN UKRAINE

Butnick-Siversky A., Kotkova N.

The article updates the problematic issues on the way to the restructuring of the spirit industry in Ukraine, which is one of the main components of the agroindustrial complex processing industry. The issue of increasing the efficiency of the operation of enterprises in this sector of industry, as well as ensuring its development, is of paramount importance. The main reasons for the decline of the domestic spirit industry are total shadowing and the price is not the competitiveness of domestic alcohol in export markets. During 2013-2016, Ukraine did not export spirit, while for decades earlier exports represented 24% of total production. Against the background of outdated production assets and high energy intensity of production, the cost of domestic spirit is 20% -30% higher than in EU countries. The limitation of the internal market of food spirit puts forward the task of finding new alternatives for the use of ethyl spirit, the active position of each producer in improving the quality of management and marketing, the development of the raw material base of the spirit industry, etc. The outline of such criteria involves focusing particular attention on the problems of the restructuring of the spirit industry.

Keywords: spirit industry, restructuring, state regulation, innovation environment, technical and technological park "Ethanol", bioethanol, electronic excise stamps.

Постановка проблеми. В теперішній час вітчизняна спиртова галузь перебуває у стані стагнації, що пов'язано із рядом чинників як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру, про що свідчать результати засідання «круглого столу» на тему: «Реформування спиртової галузі в Україні: час приймати рішення»

(07.09.2017 р., ТПП України, Київ). Зазначимо також, що Кабінет Міністрів України підтримав проект Закону 5445 від 23.11.2016 «Про демонополізацію та впровадження ринкових заходів функціонування спиртової галузі», розроблений Мінагрополітики у тісній співпраці із ФДМ та Мінекономіки. Однак,

важливий законопроект так і не було включено до розгляду сесії ВР України.

Поняття процесу реструктуризації на сьогодні є важливим елементом управління в умовах економічної кризи, та в інших мінливих ситуаціях, що визначаються ринком чи соціально-політичним середовищем.

Реструктуризація є одночасно системою заходів та економічним інструментом здійснення певних дій задля підвищення конкурентоспроможності підприємств та спиртової промисловості (галузі) зокрема з урахуванням особливостей її розвитку.

Так, спиртова галузь України відіграє значну роль у забезпеченні галузей національної економіки сировиною, стабільних надходжень коштів до Державного бюджету України.

Понад 150 різних виробництв використовують спирт як основну сировину або допоміжний матеріал. Зокрема, спирт етиловий використовується у народному господарстві для медичних цілей, виготовлення лікєро-горілкової та виноробної продукції, потреб кондитерської, парфумерно-косметичної, хімічної промисловості, продукції технічного призначення тощо.

Крім цього спиртові заводи є також виробниками лікєро-горілкової продукції, дріжджів хлібопекарських пресованих, двоокису вуглецю та технічних рідин, спирту, компонентів палива моторного (КМПА).

В Україні достатня сировинна база для виробництва спирту. На спирт переробляють будь-яке зерно, у тому числі – непридатне для харчових і кормових цілей, а також відходи цукрової галузі – мелясу, обсяг якої дещо обмежений у зв'язку із скороченням виробництва цукру в останні роки.

Позитивним для збільшення експортного потенціалу спиртової галузі є також географічне розміщення України, що створює сприятливі умови для поставок українського спирту в країни ближнього та дальнього зарубіжжя. Продукти ДП «Укрспирту» знають та високо оцінюють на ринках Середньої Азії та Кавказу, Туркменістану, Грузії, Азербайджану, Туреччини, Австрії, Польщі.

У той же час, зауважимо, потужності державних підприємств з виробництва спирту наразі становлять більше 60 млн декалітрів на рік, що у 4 рази перевищує потребу ринку у спирті, яка згідно з балансом попиту і пропозиції спирту етилового, розробленого Міжвідомчою робочою групою при Мінекономрозвитку України, на даний час становить близько 15 млн декалітрів.

Обсяг експортних поставок спирту етилового обмежений, оскільки встановлена Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом річна експортна квота 09.0371 на етанол встановлена обсягом 27 тис. тонн і включає спирт (товарна позиція 2207 згідно з УКТ ЗЕД) та спиртні напої (товарна позиція 2208 згідно з УКТ ЗЕД).

Підприємства спиртової галузі перебувають у державній власності та відповідно до Закону України від 07.07.1999 № 847-XIV (редакція від 06.01.2018) включено до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації.

Наразі економічний стан, в якому знаходиться спиртова промисловість України, вимагає здійснення суттєвих реформ у спиртовому виробництві.

Тому питання щодо дослідження функціонування та реструктуризації спиртової галузі в Україні є актуальним науковим завданням.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням проблем функціонування та реструктуризації спиртової галузі займалися В. Брей [1], І. Демків [2], Я. Паламаренко, О. Шаманська, [3], А. Українець [4], Г. Шматкова [5], П. Шиян, В. Сосницький, С. Олійнічук [6] та інші, праці яких мають теоретичну та практичну значимість щодо технологічних пошуків та їх економічної доцільності. Разом з тим, це питання залишається актуальним і потребує подальшого наукового супроводу.

Мета статті – вивчення проблем функціонування та процесів реструктуризації спиртової промисловості в Україні.

Виклад основного матеріалу. Спиртова галузь України до 28 липня 2010 року була представлена концерном «Укрспирт», створеним відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 701 від 29.06.1996 року (відновлення дії від 12.01.2009) «Про вдосконалення управління підприємствами спиртової й лікєро-горілкової промисловості», до якого входило 76 державних спиртових заводів, що забезпечували 95 % виробництва спирту в Україні.

Внаслідок здійснення процесів реорганізації та реструктуризації галузі з липня 2010 року більша частина підприємства спиртової галузі увійшли до складу Державного підприємства (ДП) «Укрспирт». В результаті ДП «Укрспирт» фактично централізував у адміністративному блоці управління фінансами та формування зведеної бухгалтерської звітності. Тепер виробничі підрозділи підприємств (виробничі майданчики), які отримали статус «місць провадження діяльності», обмежені у своїй діяльності лише виробництвом, у вияві будь-якої стратегічної ініціативи та розвитку елементів ринкової гнучкості. Вони не мають ніякої зацікавленості в отриманні прибутку, в покращенні якості продукції, відсутня творча ініціатива, марні намагання досягнути інвестиційної привабливості, оскільки виробничі майданчики відсторонені від розподілу прибутку, а тому немає фінансового підкріплення інноваційно-технічного оновлення та модернізації виробництва, впровадження екологічних заходів, стимулювання та кваліфікаційного зростання виробничих кадрів.

Обсяги продукції, які виготовляє ДП «Укрспирт» на великій кількості заводів, сучасні технології дозволяють робити на одному-двох майданчиках. Таким чином, держава стала гальмуючим фактором розвитку, який не тільки не отримує гроші у вигляді податків, а й заважає розвитку спиртової галузі. Крім того, експортери горілки купують спирт за ціною значно дорожчою, ніж конкуренти на світовому ринку.

Процеси реструктуризації спиртової промисловості слід ідентифікувати, як принципово важливу і невід'ємну сучасну технологію менеджменту для забезпечення ефективної господарської діяльності, стійкого зростання прибутковості, вартості та економічного розвитку підприємств спиртової промисловості у довгостроковій перспективі за умов динамічних інституційних змін національної економіки. Для цього, на наш погляд, доцільно керівництву України здійснити ряд сміливих кроків, спрямованих на підвищення ефективності функціонування підприємств даного сектора промисловості. На думку авторів пріоритетними можуть бути наступні кроки.

1. Запровадити механізм поступового зниження надвисокого рівня централізації управління спиртової галузі в Україні, що сприятиме підвищенню рівня

економічної свободи підприємств, конкурентоспроможності їх продукції, інвестиційної привабливості та підвищення ефективності використання державного майна. Таким механізмом є подальша реорганізація ДП «Укрспирт» та інших галузевих підприємств в *Державне акціонерне товариство «Етанол»* (тут і далі – умовна назва) зі 100 відсотковою часткою держави, з перспективою викупу до 25% акцій підприємств державної власності (демонополізація державної власності) та подальшим перетворенням цього акціонерного товариства у Державний акціонерний холдинг «Етанол» (реструктуризація).

Зазначена перспектива має переваги щодо здійснення державної інвестиційної та господарської політики, економічної безпеки, ефективного використання державного майна та фінансових ресурсів, державного контролю з позиції антимонопольних заходів, змагальності при здійсненні корпоративної участю виробничих колективів самих підприємств, перехід до ринкової самостійності та відповідальності підприємств холдингу за результати роботи, закріплення кадрів та впровадження ефективного маркетингу та менеджменту.

2. Перспективним та нагальним є створення *техніко-технологічного парку «Етанол»*, завданнями якого є відбір підприємств для технічного оновлення, переходу до нових технологій з урахуванням змін в асортименті продукції, обґрунтування бізнес-проривів з урахуванням концентрованої наукової та інженерної думки (технологічна реструктуризація) на умовах Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» № 991-XIV від 16.07.1999 р. (редакція від 05.12.2012). Створення техніко-технологічного парку «Етанол» сприятиме впровадженню у короткий термін державної інноваційної політики формування *інноваційного середовища*, яке спрямоване на створення та розвиток майнових прав інтелектуальної власності, що є головною умовою переходу до процесу їх комерціалізації при зацікавленості споживачів здійснювати трансформацію у виробничій сфері об'єктів права інтелектуальної власності в інноваційну продукцію з метою отримання доданої вартості (прибутку). *Інноваційне середовище* – це з наукових позицій система відповідної інноваційної інфраструктури, діяльність якої спрямована на отримання високих результатів в процесі творчої та наукової діяльності; – це сукупність суб'єктів, матеріальних, технічних і правових основ науково-технічної та інноваційної діяльності; – це у виробничій сфері створення інформаційного простору, в якому взаємодіють ініціатори, розробники, інвестори і користувачі інноваційних технологій; – це системне утворення, яке має власну організаційно-функціональну структуру.

Пропонований техніко-технологічний парк «Етанол» стане незалежною бізнесовою структурою, яка спрямована на спільну діяльність за рівних умов кожного учасника віддачею залученого ними майна та інтелектуальних зусиль.

Зазначимо, що за визначенням Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків», технологічні парки спрямовані на відродження, які діють відповідно до договору про спільну діяльність без створення юридичної особи та без об'єднання вкладів з метою створення організаційних засад виконання проєктів технологічних парків з

виробничого впровадження наукоємних розробок, високих технологій та забезпечення промислового випуску конкурентоспроможної на світовому ринку продукції, де учасниками є юридичні особи – суб'єкти наукової, науково-технічної, підприємницької діяльності. Пріоритетні напрями діяльності технологічного парку – це економічно і соціально зумовлені напрями науково-технічної та інноваційної діяльності технологічного парку, що відповідають визначеним законодавством науково-технічним та інноваційним пріоритетам і спрямовані на промислове виробництво конкурентоспроможної високотехнологічної та інноваційної продукції і насичення нею внутрішнього ринку та забезпечення експортного потенціалу держави (ст.1 Закону України).

Крім того техніко-технологічний парк «Етанол» дозволить поєднати зусилля галузевих науково-дослідних інститутів, проєктних організацій, підприємств, вищих навчальних закладів, дослідних наукових лабораторій та організацій – суб'єктів наукової, науково-технічної та підприємницької діяльності – для їх спільної роботи, за рівних умов кожного учасника, із спрямуванням наданого ними майна та інтелектуальних зусиль в напрямі інноваційного розвитку спиртової промисловості.

Такий підхід сприятиме впровадженню державної інноваційної політики формування інноваційного середовища в спиртовій галузі та має господарську перспективу, що відповідає ринковим вимогам сьогодення.

3. Проведення поетапної реструктуризації неефективних підприємств, сприятиме здійсненню *реальної трансформації галузі* з моно- в мультипродуктову за рахунок перепрофілювання надлишкових потужностей спиртових заводів на виробництво біопалива, продукції технологічного призначення, організацію виробництва біогазу та кормопродуктів із використанням відходів спиртового виробництва як вторинних сировинних ресурсів та подальшої спеціалізації діяльності спиртових заводів за новими напрямками виробництва.

У ситуації, що склалася в економіці України загалом, і в спиртовій галузі зокрема, вирішення усіх згаданих проблем залежить від розмірів державного фінансування. Головне – використання незадіяних потужностей та розширення асортименту продукції, а саме збереження виробничого потенціалу спиртової галузі та створення умов для ефективної роботи за рахунок перепрофілювання частини надлишкових потужностей на виробництво технічного спирту, продукції технічного призначення, біоетанолу, біопалив, організації виробництва біогазу, кормових продуктів на основі реструктуризації неперспективних підприємств, що передбачалось Програмою розвитку спиртової галузі на 2007–2011 роки (Наказ Міністерства аграрної політики України № 738 від 16.10.2007), яка нажалі залишилась невиконаною.

Для втілення в життя зазначених позицій потрібно здійснити комплекс політико-правових, економічних та техніко-технологічних заходів [7]. Нажаль, на сьогоднішній день із 78 спиртозаводів, що перебувають у відомстві Мінагрополітики працюють лише 15 (у тому числі з виробництва біоетанолу та технічного спирту) [8], а з початком повномасштабного виробництва біоетанолу Україна може налагодити експорт цього продукту. Це посилить дієву позицію кожного виробника, що призведе до тенденції посилення конкуренції в спиртовій галузі та

дозволить збільшити частку ринку та завойовувати іноземні ринки новою та конкурентоздатною продукцією та на цій основі підняти рівень завантаження виробничих потужностей.

При цьому доцільно бачити світову тенденцію. В останні роки світове виробництво етанолу стабілізувалося на рівні 90 млн м³ на рік. Основними виробниками залишаються США, Бразилія та Індія. Слід зазначити, що понад 80 % виробленого етанолу використовується як компонент моторних палив (fuel ethanol), решта розподіляється приблизно порівну між спиртом для виготовлення міцних напоїв та «індустріальним» етанолом – розчинники, етилові естери, сировина для органічного синтезу тощо [1].

4. Скорочення внутрішнього ринку алкогольних напоїв пов'язане із значним зростанням роздрібних цін на алкогольні напої, яке відбулося, в основному, за рахунок збільшення ставок акцизного податку, які протягом останніх п'яти років зросли майже у 3 рази, що в умовах низької купівельної спроможності населення призвело до падіння попиту на легально вироблену алкогольну продукцію (із якої сплачено всі податки) та заміщення її контрафактною продукцією або продукцією домашнього виробництва (самогон). Значний обсяг ринку нелегальної алкогольної продукції, частина якої (можливо і основна) виробляється із спирту, нелегально виготовленого на ряді спиртових заводів. Відповідно, це веде до значних втрат державного бюджету, занижених офіційних продажів ДП «Укрспирту» та завищених затрат, а також несе ризики для здоров'я населення через неякісну продукцію.

Частка тіншового обороту харчового спирту в Україні зросла з 10% в 2007 до 50% від загального споживання в 2016 році, оціночні втрати бюджету від несплати акцизу і ПДВ із тіншового спирту сягнули 9 млрд грн [9].

Загальні збитки держпідприємств спиртової галузі сягнули майже 1 млрд грн, сукупна заборгованість складає близько 3 млрд грн, половина із якої податкові санкції за нелегальне виробництво спирту, що були нараховані в 2013-2014 рр. (рекомандації Круглого столу).

Введення електронних акцизних марок, проведення аудиту та спецоперацій з протидії тіншовому ринку спирту і алкоголю сприятиме різкому зменшенню втрат державного бюджету, обсягів ринку нелегальної алкогольної продукції, падінню зацікавлення в продовженні нелегальних схем через значні ускладнення у збуті контрафактної продукції та покращенню здоров'я населення через зменшення неякісної продукції.

Протидії тіншовому ринку спирту і алкоголю сприятиме розроблення та впровадження на ДП «Укрспирт» автоматизованої Системи обліку активів (СОА). Таке рішення було ухвалене керівництвом ДП задля забезпечення контролю за використанням державного майна та прозорості діяльності компанії.

Введення е-марок здатне різко підвищити прибутковість та привабливість спиртових підприємств через ріст офіційного випуску, зменшення втрат, а також

різке падіння зацікавлення в продовженні нелегальних схем на спиртових підприємствах через значні ускладнення у збуті контрафактної продукції. Якщо, за оцінками, тіншовий ринок більше 50%, то річні доходи по акцизному збору можна збільшити більш ніж на 8,5 млрд грн (і це без врахування втрат по інших під-акцизних товарах, а також по супутнім ПДВ та податку на прибуток) [10].

Згідно правила Парето, це основне, що потрібно зробити для досягнення цілей даної стратегії. По-перше, ДП «Укрспирт» є не єдиним постачальником нелегального спирту в Україні. По-друге, значна корумпованість місцевих та центральних правоохоронних органів, та сформована роками структура, що контролює мільярдні потоки нелегального алкоголю, не дасть можливості отримати швидкі та стабільні результати по боротьбі з цим явищем на спиртових підприємствах. Введення електронних акцизних марок здатне різко підвищити прибутковість та привабливість спиртових підприємств через ріст офіційного випуску, зменшення втрат, а також різке падіння зацікавлення в продовженні нелегальних схем на ДП «Укрспирт» через значні ускладнення у збуті контрафактної продукції.

Висновки. ДП «Укрспирт» – найбільший виробник високоякісного спирту та спиртовмісної продукції в Україні. Покрокова реструктуризація спиртової промисловості, яка нині вельми необхідна, є системою заходів та економічним інструментом здійснення певних дій задля підвищення конкурентоспроможності підприємств з урахуванням особливостей їх розвитку. Її впровадження сприятиме використанню незадіяних потужностей та дозволить суттєво розширити асортимент продукції в спиртовій галузі.

Реальна демонополізація державної власності з подальшим перетворенням акціонерного товариства у Державний акціонерний холдинг «Етанол» (реструктуризація) є основним напрямом здійснення державної інвестиційної та господарської політики, економічної безпеки, ефективного використання державного майна та фінансових ресурсів, державного контролю, змагальності при здійсненні корпоративізації спиртових підприємств.

Проведення технологічної реструктуризації шляхом створення техніко-технологічного парку «Етанол», залучення інвестицій в розвиток і модернізацію підприємств спиртової та лікєро-горілчаної промисловості, дозволить здійснити відбір підприємств для технічного оновлення, переходу до нових технологій з урахування змін в асортименті продукції, обґрунтування бізнес-проривів з урахування концентрованої наукової та інженерної думки та відновити експортний потенціал галузі.

Введення е-марок здатне різко підвищити прибутковість та привабливість спиртових підприємств. Цифрова трансформація державного контролю за виробництвом, обігом та збутом спирту в Україні сприятиме різкому зменшенню втрат державного бюджету та зниженню обсягів ринку нелегальної алкогольної продукції.

1. Брей В.В. Щуцький І.В. Біоетанол в Україні. Вісник НАН України. 2016. № 6. С. 71-76.

2. Демків І.О. Тенденції розвитку спиртової галузі України: можливості і межі гнучкості суб'єктів господарювання [Текст] / Ірина Олегівна Демків. Економічний аналіз : зб. наук. Праць. Тернопільський національний економічний університет; редкол. : В.А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2014. Том 17. № 2. С. 18-23.

3. Паламаренко Я.В., Шаманська О.І. Дослідження ефективності функціонування спиртової промисловості України. *Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики»*, 2017. № 1. С. 17-29.
4. Українець А.Р. Спиртова галузь на шляху до інноваційного розвитку. *Харчова і переробна промисловість*. 2013. №7. С. 35-47.
5. Шматкова Г., Маховка О. Інноваційний шлях розвитку. *Харчова і переробна промисловість*. 2005. № 11. С. 8-11.
6. Шиян П.Л., Сосницький В.В., Олійничук С.Т. Інноваційні технології спиртової промисловості. *Теорія і практика: [монографія]*. К.: ВД «Асканія», 2009. 424 с.
7. Мельничук О.І. Проблеми та перспективи розвитку спиртової галузі України в контексті виробництва біопалива. *Економіка і держава*, 2012. № 2. С. 15-21. URL: www.khntusg.com.ua/files/sbornik/vestnik_127/28.pdf
8. Кабмін схвалив законопроект про приватизацію спиртових заводів. URL: <https://www.rbc.ua/ukr/news/kabmin-odobril-zakonoproekt-privatizatsii-1479290583.html>
9. Платформа економічного патріотизму: пропозиції щодо відновлення промислового розвитку країни. URL: uspp.ua/doc/Проект%20платформи_10_11.pdf
10. Чайківський Р. Стратегія Укспирму. URL: <http://minagro.gov.ua/system/files/>

УДК 338.24

Васюренко Л.В.

кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри обліку і аудиту,
Луганський національний аграрний університет (м. Харків)

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ОПЛАТИ ПРАЦІ

У статті розглянуті регулятивні засади впливу держави щодо організації оплати праці в національному господарстві країни. Всупереч тому, що соціальний розвиток постійно визначається як один із пріоритетів державної політики, на практиці він фактично вичерпується збільшенням таких соціальних гарантій, як мінімальна заробітна плата. Внаслідок чого виникає необхідність визначення стратегічних орієнтирів у державному регулюванні сфери соціально-трудових відносин як гарантування справедливого соціального партнерства, створення умов для розширеного відтворення робочої сили, розбудова соціальної держави, яка забезпечує рівні можливості для самореалізації особистості в суспільстві, базові соціальні гарантії і життєво важливі інтереси усіх верств населення.

Ключові слова: державне регулювання, організація оплати праці, заробітна плата, державна політика, стратегічні орієнтири, соціальна гарантія.

СТРАТЕГИЧЕСКИЕ ОРИЕНТИРЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ОРГАНИЗАЦИЕЙ ОПЛАТЫ ТРУДА

Васюренко Л.В.

В статье рассмотрены регулятивные принципы воздействия государства в организации оплаты труда в национальном хозяйстве страны. Вопреки тому, что социальное развитие постоянно определяется как один из приоритетов государственной политики, на практике он фактически исчерпывается номинальным увеличением таких социальных гарантий, как минимальная заработная плата. Вследствие чего возникает необходимость определения стратегических ориентиров в государственном регулировании сферы социально-трудоустройственных отношений как гарантирование справедливого социального партнерства, создание условий для расширенного воспроизводства рабочей силы, развитием социального государства, обеспечивающего равные возможности для самореализации личности в обществе, базовые социальные гарантии и жизненно важные интересы всех слоев населения.

Ключевые слова: государственное регулирование, организация оплаты труда, заработная плата, государственная политика, стратегические ориентиры, социальная гарантия.